

Ajanilmaukset puhekielessä

Puhekielessä pitkiä päivämääränilmauksia lyhennetään usein eikä niitä läheskään aina taivuteta:

Työ alkaa <u>syyskuun eka</u> .	”syyskuun ensimmäisenä päivänä” eli 1.9.
Lapset menee hoitoon <u>elokuun vikana päivänä</u> .	”Lapset menevät hoitoon elokuun viimeisenä päivänä” eli 31.8.
Nähdään <u>joulukuun kaheseka päivä!</u>	”joulukuun kahdentenkymmentenäensimmäisenä päivänä” eli 21.12.
Me lähdetään reissuun <u>kahesviies toukokuuta</u> ja tullaan vasta <u>kesäkuun kuuestoista</u> .	”Me lähdemme matkalle kahdentenkymmentenäviidentenä toukokuuta ja tulemme vasta kesäkuun kuudentenatoista” eli 25.5.–16.6.

Puhekielessä ajankohtien yhteydessä voidaan lukea ääneen myös ”viiva”, tällöin ei tarvitse taivutusmuotoja **mistä-mihin**:

Mun passi on voimassa

yhestoista kymmenettä kakstuhattakymmenen

11.10.2010–

viiva yhestoista kymmenettä kakstuhattaviistoista.

11.10.2015